

Sygn. akt II K 177/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Rafał Nalepa

Protokolant: sekr. sądowy Joanna Kotala

przy udziale Prokuratora: Piotra Budziejewskiego

po rozpoznaniu w dniu 18 maja 2016 roku na rozprawie sprawy

P. Ł.

s. J. i D. z domu T.

ur. (...) w P. (...)

oskarżonego o to, że:

w dniu 27 stycznia 2016 roku około godziny 17.05 na ul. (...) w rejonie skrzyżowania z ul. (...) w P. (...), umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym przez to, że prowadził po drodze publicznej, pojazd mechaniczny, samochód osobowy marki R. (...) nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości prowadzącym do stężenia I badanie o godz. 17.57 na poziomie 0,76 mg/l, II badanie o godz. 18.00 na poziomie 0,76 i III badanie o godz. 18.03 na poziomie 0,82 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu i czynu tego dopuścił się będąc wcześniej karany wyrokiem Sądu Rejonowego w P. (...) sygn. akt VII K 1212/08 z dnia 04 marca 2009 roku za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości,

tj. o czyn z art. 178a§4 kk

orzeka

- oskarżonego P. Ł. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu przy czym ustala, iż oskarżony dopuścił się go będąc również skazanym za przestępstwo z art. 178a § 1 kk wyrokiem Sądu Rejonowego w P. (...) z dnia 13 lutego 2007 r. w sprawie VII K 1398/06 i za tak opisany czyn, wyczerpujący dyspozycję art. 178a § 4 kk na podstawie art. 178 a § 4 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
- na podstawie art. 42 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym;
- na podstawie art. 43a § 2 kk zasądza od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych tytułem świadczenia pieniężnego;
- na podstawie art. 43 § 3 kk zobowiązuje oskarżonego do zwrotu prawa jazdy;
- zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu wydatków i wymierza mu opłatę w kwocie 120 (stu dwudziestu) złotych.

UZASADNIENIE

W dniu 27 stycznia 2016 roku w godzinach popołudniowych P. Ł. spożywał alkohol, po czym ok. godz. 17:00 wsiadł do swojego samochodu osobowego marki R. (...) nr rej. (...) i ruszył w kierunku domu położonego w miejscowości S.. Na skrzyżowaniu ulicy (...) z ulicą (...) w P. (...) stracił panowanie nad kierowanym samochodem i zjechał do przydrożnego rowu. O godz. 17:05 na miejsce zdarzenia przyjechał patrol policji, który poddał P. Ł. badaniom stanu trzeźwości urządzeniem kontrolno – pomiarowym Alcometr. Pierwsze badanie, przeprowadzone o godz. 17:57 wykazało u oskarżonego 0,76 mg/l alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu. Druga próba wykonana o godzinie 18:00 wykazała stężenie na poziomie 0,76 mg/l. Trzecie badanie wykonane o godzinie 18:03 wykazało stężenie w wysokości 0,82 mg/l. W trakcie interwencji nie zatrzymano oskarżonemu blankietu prawa jazdy, ponieważ nie posiadał go przy sobie.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 12-12v, protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym – k. 2 zbioru „A”, notatka urzędowa k.1 zbioru „A”)

P. Ł. ukończył 28 lat. Kawaler. Na utrzymaniu ma dziecko. Jest pracownikiem fizycznym, osiąga dochód w wysokości 1350 złotych. Nie posiada majątku. Uprzednio karany: wyrokiem wydanym w dniu 13 lutego 2007 r. w sprawie VII K 1398/06 przez Sąd Rejonowy w P. (...) za czyn z art. 178a § 1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres próby 3 lat oraz karę grzywny i środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku; wyrok uprawomocnił się 6 czerwca 2007 r. oraz wyrokiem wydanym w dniu 4 marca 2009 r. w sprawie VII K 1212/08 przez Sąd Rejonowy w P. (...) za czyn z art. 178a § 1 kk na karę grzywny oraz środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat i świadczenie pieniężne; wyrok uprawomocnił się 29 maja 2009 r.

(dowód: dane osobopoznawcze – k. 12, dane o karalności – k. 4-6, odpis wyroku – k. 8-9, akta załączonych spraw VII K 1398/06, VII K 1212/08)

P. Ł. w toku postępowania przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 12v)

Materiał dowodowy zebrany w sprawie nie budzi wątpliwości ani co do faktu kierowania przez oskarżonego samochodem na drodze publicznej pod wpływem alkoholu, ani też co do wysokości stężenia alkoholu w jego organizmie. Zasadniczym dowodem sprawstwa oskarżonego jest przede wszystkim niekwestionowany przez strony w toku postępowania protokół użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego, którym zbadano oskarżonego bezpośrednio po zdarzeniu. Wyjaśnienia oskarżonego przyznającego się do winy potwierdzają spożywanie przez niego alkoholu przed zatrzymaniem go, korespondując z wynikami użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu i w tej części uznane zostały za wiarygodne. Oskarżony nie zgłaszał uwag ani zastrzeżeń co do sposobu, ani wyniku badania. Sąd uznał zatem za niebudzące wątpliwości, iż taki, a nie inny wynik tych badań spowodowany był spożywaniem przez oskarżonego alkoholu zanim został zatrzymany.

Sąd zważył, co następuje:

Art. 178 a § 1 kk przewiduje, że kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym podlega karze grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. Natomiast, zgodnie z dyspozycją art. 178 a § 4 kk, jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 lub art. 355 § 2 popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się czynu określonego w § 1 w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Zgodnie z definicją ujętą w art. 115 § 16 kk, stan nietrzeźwości zachodzi gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Poczynione w sprawie ustalenia faktyczne w kontekście cytowanego przepisu jednoznacznie wskazują, iż oskarżony prowadził samochód w stanie nietrzeźwości, na drodze publicznej, w ruchu lądowym, dopuszczając się tym samym przestępstwa z art. 178 a § 1 kk. Jednocześnie jak wynika z akt sprawy oskarżony był wcześniej dwukrotnie karany: w sprawie VII K 1398/06 wyrokiem Sądu Rejonowego w P. (...) za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości – z art. 178a § 1 kk oraz w sprawie VII K 1212/08 przez Sąd Rejonowy w P. (...) za czyn z art. 178a § 1 kk.

Grzywna oraz świadczenie pieniężne i zakaz orzeczone drugim z wyroków zostały wykonane a od tego czasu upłynął okres 1 roku, co sugerowało zatarcie skazania. Jednak z uwagi na brzmienie przepisu art. 108 kk przewidującego konieczność jednoczesnego zatarcia skazań, w ocenie sądu w dacie popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu czynu skazania te nie uległy zatarciu, ponieważ na mocy postanowienia z dnia 28 grudnia 2010 r., które uprawomocniło się 8.01.2011 r. (VII Ko 3489/10), na podstawie art. 152 kkw warunkowo zawieszono wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej wcześniejszym wyrokiem (VII K 1398/06) na okres 5 lat. W takim układzie termin do zatarcia skazania w sprawie VII K 1398/06 rozpoczął bieg od 8.01.2011 r. i kończył go po upływie 5 lat i 6 miesięcy (art. 76 § 1 kk). W dacie wyrokowania termin ten nie upłynął. Tym samym oskarżony swoim czynem wyczerpał znamiona przepisu art. 178 a § 4 kk.

Opis czynu zaproponowany przez prokuratora nie uwzględniał, wbrew ustaleniom faktycznym płynącym z danych o karalności oraz akt sprawy VII K 1398/06, funkcjonowania w obrocie skazania w sprawie VII K 1398/06 i dlatego został uzupełniony przez sąd.

W przypadku skazania za przestępstwo z art. 178 a § 4 kk, poza wymierzeniem za nie kary, ustawa obliguje Sąd do orzeczenia wobec sprawcy środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio, chyba że zachodzi wyjątkowy wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami (art. 42 § 3 kk).

Przy wyborze rodzaju i rozmiaru kary, jak również przy orzekaniu o rozmiarze środka karnego Sąd baczyl, by były one adekwatne do okoliczności sprawy, zwłaszcza do stopnia naruszenia przez oskarżonego zasady trzeźwości uczestników ruchu drogowego. W sprawie nie stwierdzono żadnych okoliczności wyłączających winę oskarżonego lub wyłączające bezprawność czynu. Oskarżony wprowadził się w stan nietrzeźwości dobrowolnie, mógł i był w stanie przewidzieć skutki kierowania pojazdem pod wpływem alkoholu, nie znajdował się w żadnej anormalnej sytuacji motywacyjnej, jest osobą dojrzałą i poczytalną. Stopień zawinienia oskarżonego jest wysoki.

Przy wymiarze kary na niekorzyść oskarżonego przyjęto przede wszystkim znaczny stopień intoksykacji alkoholowej jego organizmu – w pierwszym badaniu 0,76 mg/l (w wydychanym powietrzu) przekraczający trzykrotnie ustawowy próg 0,25 mg/l, który decyduje o zakwalifikowaniu czynu sprawcy prowadzącego pojazd po spożyciu alkoholu jako przestępstwo. W takim stanie wydolności psychofizycznej występują zaburzenia koordynacji ruchów wykluczające sprawne kierowanie samochodem. W przypadku oskarżonego znaczny stopień intoksykacji spowodował, że utracił on panowanie nad samochodem i zjechał z drogi do rowu. Na korzyść przyjęto oskarżonemu przyznanie się do winy.

P. Ł. jest sprawcą niepoprawnym, ponieważ po raz trzeci zdecydował się prowadzić pojazd w stanie nietrzeźwości, mimo uprzednich skazań za przestępstwo z art. 178a § 1 kk połączonych z orzeczeniem zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Z tychże względów oceniając postawę oskarżonego jako wysoce nieodpowiedzialną Sąd zdecydował o wymierzeniu mu kary pozbawienia wolności w rozmiarze 6 miesięcy.

Brak było podstaw do orzeczenia wobec skazanego warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Zgodnie z art. 69 § 4 kk sąd może zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności wobec sprawcy czynu z art. 178a § 4 kk jedynie w szczególnie uzasadnionych wypadkach. Okoliczności sprawy nie wskazują na to, aby w sprawie zachodził szczególnie uzasadniony przypadek. Oskarżony, co nie zostało niczym odparte podjął decyzję o jeździe

samochodem z uwagi na konieczność udzielenia pomocy swojemu krewnemu. Jednakże jak sam wyjaśnił informację o przewróceniu się wujka pod domem otrzymał od innych osób. Wynikało więc z tego, iż na miejscu w S., były osoby, które obserwowały zdarzenie i mogły udzielić mu niezwłocznie pomocy a w razie nagłej potrzeby wezwać pogotowie. Oskarżony, przebywający w oddalonym od S. kilkanaście kilometrów P. (...) i znajdujący się pod znacznym wpływem alkoholu co wykluczało udzielenie skutecznej pomocy, nie był więc jedyną osobą, która była w stanie zaradzić tej sytuacji. Poza tym, co oczywiste, nic nie zmuszało oskarżonego aby wracać do miejsca własnym samochodem a nie skorzystać chociażby z taksówki, co biorąc pod uwagę wcześniejsze doświadczenia oskarżonego związane z naruszaniem zasady trzeźwości mógł i powinien, jako normalna psychicznie i dorosła osoba rozważyć w pierwszej kolejności. Nie znajdował się więc w szczególnej sytuacji motywacyjnej, która tłumaczyłaby w jakikolwiek sposób decyzję o kierowaniu pojazdem w stanie nietrzeźwości.

Podkreślić należy, iż oskarżony był wcześniej skazany na karę pozbawienia wolności z zawieszeniem jej wykonania, która jak wskazują realia przedmiotowej sprawy nie odniosła pożądanego skutku w postaci zdyscyplinowania oskarżonego do przestrzegania porządku prawnego, w szczególności zasady trzeźwości. Trudno w takiej sytuacji bronić tezy, iż ewentualna kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania wymierzona w niniejszej sprawie, osiągnie swoje cele, w szczególności zapobiegnie powrotowi P. Ł. do przestępstwa.

Co więcej w ocenie sądu dalsze pozostawianie oskarżonego na wolności rodzi ryzyko, iż po raz kolejny, zdecyduje się na jazdę samochodem w stanie nietrzeźwości stanowiąc zagrożenie dla innych uczestników ruchu. Za jego osadzeniem przemawiają więc również względy ogólnoprewencyjne.

Na gruncie obowiązującego stanu prawnego, orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio jest obligatoryjne w razie popełnienia m.in. przestępstwa z art. 178a § 4 kk, chyba że zachodzi wyjątkowy wypadek uzasadniony szczególnymi okolicznościami, których Sąd w tej sprawie nie stwierdził, wobec czego orzeczono środek karny w rozmiarze, o jakim mowa w art. 42 § 3 kk.

Podobnie, w przypadku przypisania oskarżonemu czynu z art. 178a § 4 kk, sąd obowiązany jest orzec świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej 10.000 złotych, a najwięcej w wysokości 60 000 złotych (art. 43a § 2 kk). Mając na uwadze niskie dochody oskarżonego, oraz fakt, że posiada na utrzymaniu dziecko, Sąd zdecydował się na orzeczenie świadczenia pieniężnego w minimalnej w tym przypadku wysokości, czyli 10 000 złotych.

Z uwagi na fakt, że w toku postępowania przygotowawczego, nie dokonano zatrzymania oskarżonemu dokumentu prawa jazdy, na podstawie art. 43 § 3 kk, sąd nałożył obowiązek zwrotu dokumentu uprawniającego do prowadzenia pojazdu.

Sąd na podstawie art. 627 kpk obciążył oskarżonego, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, kosztami sądowymi, na które złożyły się:

- wydatki w kwocie 70 złotych, w tym tytułem ryczałtu za doręczenia w postępowaniu przygotowawczym i przed sądem I instancji w wysokości – łącznie 40 złotych oraz tytułem opłaty za wydanie karty karnej z Krajowego Rejestru Karnego w wysokości 30 złotych;

- opłata w kwocie 120 złotych (art. 2 ust 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm).